

## § 4.

Klager over, at der er nægtet Hjælp i Henhold til §§ 2 og 3, forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse er endelig. For Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende forelægges Klager for Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

## § 5.

Stk. 1. De i § 2 omhandlede Tillæg refunderes Kommunerne efter de Regler, som gælder for den Rente, til hvilken Tillægget er ydet. I Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle oppebærer Aldersrente og den anden Invaliderente, betragtes Tillægget som ydet med Halvdelen til hver af Ægtefællerne.

Stk. 2. Om Opførelse i Kommunernes Regnskaber af de omhandlede Udgifter og om Indsendelse og Revision af Regnskaber gælder de i Folkeforsikringslovens § 66 fastsatte Regler.

## § 6.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks.

### Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Alders- og Invaliderenten er efter Folkeforsikringslovens § 85 prisreguleret, og Renten har derfor fulgt Prisstigningen under Krigen, for saa vidt Stigningen har givet sig Udtryk i Pristallet.

Den meget betydelige Stigning i Brændselsudgifterne, som navnlig skyldtes Overgangen fra udenlandsk til indenlandsk Brændsel, maatte imidlertid godtgøres Rentenyderne paa særlig Maade, og det samme gjaldt for de senere Aars Vedkommende de forøgede Udgifter til Beklædning. Man valgte at yde Rentenyderne Hjælp ved at forhøje det Beløb, der efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, er til Raadighed til personlige Tillæg, og Forhøjelserne fandt Sted ved en Række midlertidige Love og Lovanordninger — senest Lov Nr. 440 af 31. Oktober 1942 og Lovanordninger Nr. 433 af 28. September 1943 og Nr. 300 af 28. September 1944 — der gjaldt for de enkelte Finansaars Raadighedsbeløbet, der i Folkeforsikringsloven er fastsat til  $7\frac{1}{2}$  pCt. af de i det foregaaende Aar i Kommunen udbetalte Grundbeløb af Alders- og Invaliderenter, har for Finansaarene 1939—40 til 1944—45 inkl. udgjort henholdsvis 10, 12, 12, 10, 10 og 15 pCt.

Ved den nævnte Lovgivning er der ydet trængende Rentenydere Dækning for en stor Del af de forøgede Udgifter, der ikke dækkes ved den almindelige Pristalsregule-

ring. Det fra forskellige Sider rejste Spørgsmaal om mere varige Forhøjelser af Renterne og Ændringer af Reglerne for Beregning af Renterne (Fradragsreglerne), har derimod maattet henskydes til Løsning efter Krigen. Spørgsmaalet om Fradragsreglerne er Genstand for Overvejelse i et af Socialministeriet nedsat Udvalg, og Forslag til Ændring af de gældende Fradragsregler vil kunne forelægges Rigsdagen i Løbet af Efteraaret.

Efter de Henvendelser, Arbejds- og Socialministeriet har modtaget bl. a. fra Den danske Købstadsforening, har Krigsaarene, uanset at Renterne har fulgt Pristilviklingen, og uanset at det personlige Tillæg er blevet forhøjet, ramt Alders- og Invaliderentydere haardt, og mange Hjem staar derfor overfor nødvendige Nyanskaffelser. Hertil kommer, at Udgifterne til Brændsel og Beklædning næppe vil blive væsentlig formindsket i Løbet af den nærmeste Tid. Det vil derfor være nødvendigt snarest at yde særlig Hjælp til Rentenyderne. Man maa anse det for rigtigst under de foreliggende Forhold først og fremmest at fortsætte den siden 1939 fulgte Linie med Forhøjelse af Raadighedsbeløbet i Forhold til det i Folkeforsikringsloven fastsatte Beløb. Da Udbetalingen af personlige Tillæg er undergivet vedkommende Kommunes Skøn, vil der ad denne Vej